

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. októbra 2011 v trestnej veci obvineného **J. B. pre prečin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 12. septembra 2011, sp. zn. BB-4T 40/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky predložil Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku návrh na schválenie dohody o vine a treste, ktorou sa obvinený J. B. uznáva za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od začiatku roka 2009 do augusta 2010 zaplatil obvinený J. B. v priestoroch firmy E. M. D. úplatky vo výške najmenej 42 500 € za to, že mu zo strany M. D. boli pridelované zákazky z verejných obstarávaní vyhlásených verejným obstarávateľom – M., ktorých konaní sa zúčastnil ako uchádzač pod názvom S., ako živnostník J. B. so sídlom v M. a J. B. – M., ktoré úplatky poskytol M. D. po vykonaní prác a vyfakturovaní M. a ktoré mali predstavovať sumu vo výške predstavujúcej 10% objemu hodnoty danej konkrétnej zákazky bez DPH.

Za tento trestný čin mal byť obvinenému podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 15 000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mal byť uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica podľa § 331 ods. 1 písm. b/ Tr. por. návrh dohody o vine a treste medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvineným J. B. uznesením zo dňa 12. septembra 2011 sp. zn. BB-4T 40/2011, odmietol, pretože navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

Proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Nesúhlasil s odôvodnením Špecializovaného trestného súdu, ktorý považoval za nesprávne uloženie peňažného trestu len podľa § 56 ods. 2 Tr. zák., pretože mal byť ukladaný peňažný trest aj podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. Okrem toho samostatné uloženie peňažného trestu považoval Špecializovaný trestný súd za nedostatočné s poukazom na § 57 ods. 1 a § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti prokurátor poukazoval na to, že u obvineného prichádzali do úvahy tri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., ktoré bolo treba pri určovaní výšky trestu zohľadniť. Súčasne poukazoval aj na skutočnosť, že obvinený bol do trestného konania „vmanipulovaný“ konaním M. D., pretože ak by mu neodviedol 10% hodnoty zákaziek, žiadnu zákazku z M. by nezískal.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 12. septembra 2011, sp. zn. BB-4T 40/2011 a prikázal uvedenému súdu, aby znova konal a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd rozhodujúci o sťažnosti, primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2, § 331 ods. 3 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), zároveň však dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 331 ods. 1 písm. b/ Tr. por. návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

Zrejme neprimeraným návrhom dohody je taký návrh, ktorý nezodpovedá zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák., prípadne § 39 ods. 1 a ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a pod.).

Podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Podľa ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Základná funkcia trestu je represívna (zabránenie v nožnej trestnej činnosti), popri ktorej do popredia vystupuje aj výchovná funkcia tak vo vzťahu k páchatel'ovi (individuálna prevencia), ako aj jeho prostredníctvom na ostatných občanov – potencionálnych páchatel'ov (generálna prevencia).

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňazný trest môže súd uložiť od 160 € do 331 930 € páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal, alebo sa snažil získať majetkový prospech. Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňazný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

V tejto súvislosti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky priklonil k záverom Špecializovaného trestného súdu, ktorý správne poukázal na to, že dohodnutý trest nie je uložený v súlade so zákonom, najmä s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák., nakoľko je neprimerane mierny. Vzhľadom na okolnosti prípadu i konanie obvineného uloženie

samostatného peňažného trestu bez uloženia primeraného trestu odňatia slobody nespĺňa účel trestu daný týmto ustanovením.

Zo skutkovej vety, ako aj z konania obvineného, ku ktorému sa mal priznať jednoznačne vyplýva, že úplatok poskytol v úmysle získať majetkový prospech. Tým naplnil podmienky uvedené v ustanovení § 56 ods. 1 Tr. zák., a teda táto skutočnosť sa mala prejavovať aj pri určovaní výšky peňažného trestu.

V predmetnej veci je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že obvinený svojim protiprávnym konaním nezískal len majetkový prospech použitý na poskytnutie úplatkov, ale je dôvodné predpokladať, že získaný majetkový prospech bol väčší, preto z hľadiska zásad pri ukladaní trestu bolo potrebné uložiť taký trest, ktorý by bol primeraný k spôsobenému následku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nie je dôvodná, a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. októbra 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová